

Casus Mevrouw Rad

Mevrouw Rad is een alleenstaande, gescheiden dame en woont zelfstandig. Mw heeft een klein netwerk. Mw schilderde vroeger veel; hier is ze mee gestopt. Ze genoot erg van het omgaan met jongeren. Mw onderhoudt enkele contacten via haar slecht werkende tablet.

Fysieke conditie: Mw heeft ms en heeft veel pijn.

Mobiliteit: Mw kan binnenshuis nog enkele passen lopen en kan transfers maken. Buitenshuis gebruikt ze een scootmobiel/rolstoel.

ADL: Mw verzorgt zichzelf.

Mantelzorg: geen

Psyche: Mw heeft in het verleden veel psychische problemen gehad en heeft last van eenzaamheidsproblematiek. Mw heeft bij de huisarts een euthanasie wens geuit: ze heeft geen zin meer in het leven.

Zorg: De huisarts heeft de praktijkverpleegkundige ingeschakeld om te verkennen wat er achter de euthanasie wens ligt. Zij weet niet goed wat ze met deze vraag aan moet. Als er namelijk oplosbare problematiek onder ligt, is euthanasie niet gerechtvaardigd.

Vragen

1. Welke problemen signaleer je bij mevrouw?
2. Wat zou jij de praktijkverpleegkundige adviseren?
3. Zie je mogelijkheden om samen te werken met het sociaal domein?

Rapportage:

Half jaar later

De praktijkverpleegkundige is samen met de sociaal werker op huisbezoek geweest. Deze was uiteraard niet op de hoogte van de euthanasiewens (medisch beroepsgeheim) en ging in dit gesprek en volgende gesprekken op zoek naar de zingeving van mevrouw: waar wordt ze blij van, wat vindt ze leuk? Door daarop in te gaan ontdekte hij haar hobby schilderen en is met haar gaan kijken naar mogelijkheden om dat weer op te pakken. Ook noemde ze dat ze zo genoot van contacten met jonge mensen. Ook hiervoor is hij naar mogelijkheden gaan zoeken in het buurthuis in haar wijk. Haar tablet is opnieuw ingesteld door een student en die heeft haar ook geleerd hoe ze dat ook zelf kan. Ze videobelt er weer lustig op los!

Het resultaat: mw begon langzamerhand het leven, ondanks de pijn, weer leuk te vinden. Ze werd een graag geziene gast in het buurthuis en voelde zich weer helemaal thuis in haar wijk. En schilderen? Als in haar jonge jaren!

Jaar later

De fysieke conditie en mobiliteit van mw gaat achteruit. Er zijn in haar huis aanpassingen nodig, omdat ze ook in huis haar rolstoel moet gebruiken. De Wmo adviseur gaat langs en geeft na één gesprek een verhuisadvies af: de aanpassingen zijn te duur. Dit zou betekenen dat mw uit de wijk moet verhuizen en dat wil ze natuurlijk helemaal niet, net nu ze zich er zo lekker voelt.

Door intensief met de huisarts, praktijkverpleegkundige, en de Wmo-adviseur te overleggen en de situatie aan haar uit te leggen, past ze uiteindelijk haar indicatie aan en geeft toestemming om de woning aan te passen.